

Čís. 6357.

Odevzdání vydražené nemovitosti výkonným orgánem vydražiteli nemá místa, vyklidí-li dlužník nemovitost včas dobrovolně nebo vydražitel jako zatímní správce jest již v držbě nemovitosti a není třeba dalších opatření k vyklizení nemovitosti dlužníkem. Odevzdání jest však třeba, jestli vydražitel má sice zatímní správu domu, není však v držbě bytu povinného.

(Rozh. ze dne 12. října 1926, R I 862/26.)

Návrhu vydražitelky, by byla jí odevzdána vydražená nemovitost a by byla podle §§ 156 a 349 ex. ř. uvedena v držbu bytu, obývaného povinnou, soud první stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Dovolacímu rekursu nelze upřít oprávnění. Vydražitelka, splnivši všechny dražební podmínky, zakročila o odevzdání vydražené nemovitosti, zejména o uvedení v držbu bytu povinnou ve vydraženém domě obývaného. První soud návrhu vyhověl, rekursní soud jej zamítl a to, jak se v napadeném usnesení uvádí, z toho důvodu, že navrženého odevzdání vydraženého domu, najmě bytu povinné, není prý třeba, protože vydražitelka ve svém návrhu ani netvrdila, že se povinná zdráhá dům a byt dobrovolně odevzdati, pokud se týče vykliditi, a mimo to vydražitelka, majíc jej od 30. září 1925 v zatímní správě, jest již v držbě domu. Tyto důvody napadá vydražitelka nikoli neprávem. Rekursnímu soudu jest sice v tom přisvědčiti, že odevzdání vydražené nemovitosti má se státi výkonným orgánem jen tenkrát, je-li toho třeba (§ 349 ex. ř.), tudíž že odevzdání místa nemá, jak se uvádí ve vysvětlivkách ministerstva sprav. k Šu 156 ex. ř., když dlužník nemovitost včas sám dobrovolně vyklidí nebo vydražitel jako zatímní správce jest již v držbě nemovitosti a dalších opatření k vyklizení nemovitosti dlužníkem není třeba, ale tyto předpoklady v případě, o který se jedná, nejsou splněny. Dlužnice vydražený dům neodevzdala, najmě svůj byt, o který se hlavně a vlastně jen jedná, nevyklidila. Podle jejího chování také se na dobrovolné odevzdání bytu u ní ani počítati nedá. Tomu nasvědčuje úsilovné bránění se dlužnice dražbě domu, její domáhání se zastavení exekuce, pokud se týče odkladu dražby, její odpor proti příklepu a předem již podané návrhy na odklad vyklizení. Nelze také říci, že vydražitelka, majíc zatímní správu domu, jest již v držbě domu, takže dalšího opatření není již zapotřebí. V držbě bytu povinné ještě není a toho dosaženo býti má žádáním odevzdáním domu. Z důvodů rekursním soudem uvedených vydražitelce odevzdání vydraženého domu a bytu dlužnice odpírati nelze; pokud dlužnice ještě jiné důvody v rekursu uváděla, totiž nedostatek oprávnění vydražitelky k dotyčnému návrhu, vzhledem k mezitím nastalé

změně ve vlastnictví domu následkem jeho prodeje, rekursní soud dotyčný důvod případně vyvrátil a proto nezbylo, než dovolacímu rekursu vydražitelky vyhověti a změnou napadeného usnesení obnoviti usnesení prvního soudu, jímž návrhu vydražitelky bylo vyhověno. Jen tolik jest ještě k poukazu dlužnice v jejím rekursu, že prý ji nástupce vydražitelky ve vlastnictví domu v bytě trpí jako nájemníci, uvést, že tato okolnost požadovanému odevzdání domu a bytu na závalu by nebyla a mimo to jde o okolnost, k níž jako k novotě přihlížeti není přípustno (§§ 482 a 520 c. ř. s. a § 78 ex. ř.).

Čís. 6358.

Pozemková reforma.

Směrnice pro přikázání poměrné kvoty za patronátní břemena z přejímací ceny.

(Rozh. ze dne 12. října 1926, R I 868/26.)

Soud první stolice, rozvrhuje přejímací cenu za zabrané nemovitosti, zamítl návrh finanční prokuratury, by nabyvatel převzatých pozemků přejal patronátní břemena beze srážky z přejímací ceny a přiměřeně je zajistil — a rozvrhl po té přejímací cenu. Rekursní soud k rekursu finanční prokuratury a vlastníka zabraného velkostatku zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by pokračoval v jednání o rozvrhu přejímací ceny a po jeho skončení vydal nové rozvrhové usnesení.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vlastníka zabraného velkostatku, upravil však výrok usnesení rekursního soudu v ten rozum, že z něho vymítil slova »hledě k pokynům níže uvedeným« a dodal, že pro nové jednání a rozhodnutí platí směrnice dané níže v důvodech tohoto rozhodnutí.

Důvody:

Směrodatným musí býti i zde zásady stanovené a odůvodněné rozhodnutím ze dne 2. července 1925 č. j. R I 395/26 čís. sb. 6163, kde provedeno:

že hledíc k účelu sledovanému přidělem zabraných nemovitostí, tož k účelu pozemkové reformy, dlužno v duchu předpisu §§ 26—28 náhr. zák., dle nichž převzaté nemovitosti, neučiní-li Státní pozemkový úřad dispozice jiné, mají se přidělci dostatí závad prosty (převzal-li Státní pozemkový úřad celý statek, musí se s knihovním převodem vlastnictví všechna věcná břemena a jiné závady vymazati z moci úřední, a převzal-li jen část statku, odepíše se tato část závad prostě, t. j. bez přenesení závad na statku vězících), ježto, potřebuje-li přidělec úvěru, jest úvěrovým zákonem postaráno o to, by se mu dostalo úvěru laciného a dlouhodobého — tuto zásadu závad prostého odevzdání převzatých nemovitostí použiti nutně i na břemena patronátní, na ně ještě spíše, než